

అన్యాయము

శ్రీ తురగా శేషగిరిరావు

“ప్రచుమ్మ పిన్నీ! నీసంగతిమాస్తే నాకే మాత్రము బాగుండలేదు. నీవల్ల స్త్రీలోకాని కంఠటికీ తలవంపులు కదమ్మా!”

“.....”

“ఎంతకని సహించను? ప్రతి అడ్డమైన గాడిద కొడుకు నీపిన్ని ఫలానాట గదా! అని అడగడమేనా యెను! ఇన్ని సంవత్సరాలనుండి యీ ఊరిలో ఉంటున్నాము. ఎప్పుడైనా వేలుపెట్టి చూపించుకున్నామా? నీవల్ల మాకిప్పుడు తలకొట్టేసి నట్లయింది.”

“చాలు లేవయ్యా! ఎవరో మతిలేని వెధవలు వాగారని నీవుకూడా యిట్లా మాట్లాడుతావే! నాలో ఏలోపం కనిపెట్టావు నీవు? అడదంటే ప్రతివాడికి లోకువయింది”

“ప్రతి దానికివో ఊతపదం దొరికింది. ఇప్పుడు నిన్నేం లోకువ కట్టేమమ్మా? ఇటువంటి పనులుచేస్తే, నీవంకానికి, మావంకానికి కూడా అప్రతిష్ట అని చెప్పుతున్నాను. అంతకన్నా ఏమిలేదు.”

“అవునులే. మీవంకము చాలా గొప్పది. మా సాంప్రదాయము చాలా చెడ్డది... ఆసంగతి తెలిసి కూడా, మీనాన్నగారు, తిరిగి వెళ్లి ఎందుకు చేసుకున్నారో కనుక్కో”

“అయితే తిరిగి రెండవపెళ్ళి చేసుకున్నందుకు నీవు విధించిన జుల్మానా యిదా? చాలా బాగుంది... నీసంగతి తెలుసుండికూడా నీతో మాట్లాడడం నాదే తప్ప”

“తీగలాగుతే డొంక కదులుతుంది నాసంగతి నీకేమి తెలిసింది?”

“ఇంకా ఏమీతెలియాలి? భోధపడవలసినదంతా భోధపడింది. ఊరంతా మన విషయమే చెప్పుకుంటున్నారు. పిల్లి కళ్లుమూసుకొని పాలుత్రాగుతూ ఎవరూ చూడలేదనుకుంటుంది. ఫలానా వకీలుగారి భార్య యిట్లాంటిదని అంటే మాకెంత తలవంపులు?”

“ఏమోయ్! విశ్వనాథం. నేవొకటే మాట చెబుతున్నాను. ఈసామెతలు గీమెతలు నాదగ్గర పనికిరావు. నీకేమైనా, నామీద అనుమానంగా ఉంటే, ఋజువుచేసి, నీయిష్టమొచ్చినట్లను. అప్పుడు పడ

తాను గాని యిట్లా మాట్లాడితే నేనెంతమాత్రము ఓర్పుకోను తెలిసిందా?”

“సరే. నీకు ఋజువుచెయ్యాలి కదూ!”

“మనమెంత గుట్టుగా వుంటున్నా మనుకున్నా సంగతంతా అందరికీ తెలిసిపోయింది.”

“ఏం జరిగిందేమిటి?”

“నిన్న విశ్వనాథం నానామాటలు అని కడిగి విడిచి పెట్టాడు. దీనికేదైనా ఉపాయం ఆలోచిస్తేనే గాని లాభం లేదు.”

“అ! ఆసన్యాసి నిన్నేంజేస్తాడూలే!”

“అతడు చేస్తాడని కాదు. తండ్రితో చెప్పాడంటే నీకూ, నాకూ కూడా పుట్టి మునుగుతుంది. నీకు ఉద్యోగంలోనుంచి బర్తరపు. నాకు నానాయాతనలు. ఇంతకన్నా యింకేమికావాలి?”

“.....”

“నీవట్లా మాట్లాడకుండా కూర్చుంటే ఎట్లా చెప్ప?”

“ఏదోఒకటి తేల్చేయ్యాలిసిందే.”

“ఏం తేల్చమంటావు? ఎక్కడికైనా వెళ్లి పోదా మనుకున్నా, తరువాత గడిచే ఉపాయం చూచుకోవద్దా?”

“అట్లా అయితే మన సంబంధం విడి పోవ”సిందేనా?”

“అట్లా ఎప్పుడనుకోకు. మృత్యువు తప్ప మనల్ని యింకొకటి విడతీయ్యలేదు తెలిసిందా!”

“ఈకబుర్లు కేమిలే! ఏదోఒక మార్గం ఆలోచిస్తేనేగాని, యీ యింట్లో మునపటిలాగు జరగడానికి వీలుండదు. ఇంతవరకు చలిచీరుకు కూడా తెలియకుండా గడిపాము. మధ్యలో యీవిశ్వనాథంగాడు నైంధవుడిలాగు అడ్డము వచ్చాడు. గదా!”

“ఇంత మాత్రానికే భయపడితే ఎట్లా?”

“.....”

“.....”

“.....”

“వమమ్మా పిన్నీ! నిన్ను ఋజువు కావాలంటివే? ఇప్పుడు దీనికేమి చెబుతావు. నేనెంతమాత్రము కనుక్కోలే ననుకున్నావు కాబోలు...సరే! దీనికి తగిన మందు ఆలోచించాలి. లేకపోతే యీ జబ్బు ముడిపోతుంది...బ్రహ్మీనందంగారూ! తమవంటి వెద్ద మనుష్యుల కింక చెప్పేదేముంది?”

“.....”

“వసంగతి చెప్పకపోతే ఎట్లా తెలుసుకునేది?”

“.....”

“శ్రాద్ధున కోర్టుకు వెళ్లేటప్పుడే కొద్దిగా మంద గొండిగా ఉన్నావు. అప్పుడే చెబుతే మంచి చెడ్డలు ఆలోచించే వాళ్ళముగా”

“.....”

“ఏమిటే! ఇవారే యిట్లావున్నావు? ఒంట్లో కులాసాగా లేదా ఏమిటి? డాక్టరు బాబుకు కబురు పంపనా?”

“బాగానే ఉంది, సరసం! చెప్పకపోతే ఎట్లా మరి?”

బహుమానం రు 550

సిద్ వళీకరణ కవచము

ఎవరైనా ఆడదిగాని మొగవాడు గాని సీతో విరోధంగాను యింకా వేరేవిధంగా వున్నాసరే యిది ధరిస్తే నీకు వకులవుతారు నిన్ను బాగా ప్రేమిస్తారు. రాగితాయిత్తు వెల రు. 1-15-0. శి ఒకే సారి తెప్పించినవారికి రు. 5-0-0. వెండి తాయిత్తు రు. 2-12-0. బంగారపు తాయిత్తు రు. 6-8-0.

లక్ష్మీ యంత్రం: ఈయంత్రం, వ్యాపారం, లాటరీ, పరీక్షలు, కుస్తీలో విజయంకల్పించును. ధనవంతులను ఆరోగ్యవంతులను చేయును. బిడ్డల కావలసినవారు రెండు యంత్రములను కొనాలి. ఒకటి మగవారికి యింకొకటి ఆడదానికి. రాగి కేసు రు. 1-15-0, రి యంత్రాలు రు. 5. వెండి కేసు రు. 2-12-0. గోల్డు కేసు రు. 6-8-0. నాలుగు వుద్దేశాల పొందాలంటే స్పెషల్ పవర్ ఫుల్ నెం. 4 ఆడగండి వెల రు. 5-4-0. 5 కంటే ఎక్కువ ఫలితాలు కావాలంటే నెం. 5 వెల రు. 7-8-0 కు ఆడగండి. పోస్ట్ జి ప్రతికేసుకు ప్రత్యేకం:

గమనిక: ఫలిం చలేదని రుజువుచేయువారికి రు. 550 లు బహు మానమివ్వబడును. డబ్బు వాపసుచేయబడును. ఇది ఫలవంతం కాడానికి కఠినమైన నిబంధనలు ఏమీలేవు.

ANAND SWAMI,
ANAND BHAWAN, POST BOX NO. 27 (K.M) AMRITSAR.

“ఎంను కేమిటి, చెప్పడం? మహా చేసినట్లు మాట్లాడుతారు. తియ్యనిమాటలు ఎన్నైనా చెప్ప గలరు. క్రియమాత్రము కూన్యము.”

“ఏదో పెద్ద గ్రంథమేయంది. మమ్మల్ని చం పక సంగతేమిటో త్వరగా తేల్చు”

“ఛాను. మీలోకువ కనిపెట్టే అతనట్లా మాట్లాడ గలిగాడు. లేకపోతే ఎన్నిగుండెల్లో మాట్లాడుతాడు?”

“ఎవరూ?”

“మొగుడు ముండా అంటే బిచ్చగాడు ముండా అన్నాడట. అట్లాఉంది. మన బంగారము మంచిదయితే కంసాలి ఏంచేస్తాడు? ఎవర్నంటే ఏమి ప్రయోజనం? ఇదంతా నాప్రాబ్ధిము. ఈకాలంలో రెండవవెళ్ళి వెండ్లామంటేనే లోకువ. మేమెంత భర్తను దైవంగా ఎంచి పూజించినా సరే!”

“అసలు సంగతేమిటో చెప్పకుండా ఉపన్యా సము ప్రారంభిస్తే ఎట్లా? ఇప్పుడు మీ నేనేమిలోటు చేశాను?”

“మీరు లోటుచేసినా సర్దుకు పోతాను. మీ రెన్ని అన్నా పడతాను. పడవలసిన బాధ్యత ఉంది ...గాని అతనట్లా యిష్టమొచ్చినట్లు ‘సవతితల్లి’ గదా అని మాట్లాడుతే ఎట్లా? మీరు చూస్తూ ఊరుకోబట్టే గదా చెల్లిస్తుంది. తనకన్నా చిన్నదానినైనా, పిన్ని అనే గౌరవము అయినా ఉంచవద్దా? నోటికి ఎంత మాటవస్తే అంతమాట అనడమేనా?”

“ఏమన్నా డేమిటి?”

“నిన్న మన వెస్ మేనేజరు బ్రహ్మానందంగారు మీతో మాట్లాడి పోదామని వచ్చారు. మీ ట్లోలేరని చెప్పాను. పంతులుగారు రాగానే నేనువచ్చి వెళ్ళా నని చెప్పండి. వారితో అవసరమైన విషయాలు మాట్లా డాలి అని చెప్పి వెళ్ళబోతున్నాడు.”

“సరే! దీనిలో తప్పేముంది?”

“ఇంతలో విశ్వనాథంవచ్చి నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడు.”

“ఏమన్నా డేమిటి?”

“నన్ను గురించి లోకులు ‘మంచిదిగాదని’ చెప్పు కుంటున్నారు. ముసలి భర్తనుచేసి మిమ్మల్ని ఆడిస్తు న్నానుట...ఇంకా వైగా బ్రహ్మానందంగారికి నాకు సంబంధముందిట. నేను సిఫార్సుచేస్తేనే అతనికి మీరు

‘వెస్ మేనేజరు’ పని యిచ్చారట. ఇంకా యిట్లాగే వేలాడు.”

“చాలావరకు వచ్చిందే! వెధవను రానీ చెపు తాను. నోటికి ఎంతమాటవస్తే అంతా అనెయ్యడమే!”

“నామీద తనకేమైనా అనుమానంగా వుంటే మీతో చెప్పి, తప్పంటే శిక్షించేటట్లు చెయ్యాలిగాని తనకేమి అధికారముంది యిట్లా మాట్లాడడానికి? పాపం! ఆ బ్రహ్మానందంగారు సజ్జనుడుగను కను, మీ మొఖంచూచి వూరుకున్నాడుగాని యింకొకడైతే ఎంతగ్రంథము జరిగేదో...అదంతా నాకెందుకు? ఈ యింట్లో అతనైనా ఉండాలి, లేకపోతే నేనైనా ఉం డాలి. ఇద్దరూ వుండడం మాత్రం వీలుపడదు.”

“.....”

“.....”

“.....”

“ఏమోయ్! విన్నూ! ఇట్లారా. పిట్ట కొంచెం కూత ఘనమున్నూ, నీకు ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి.”

“మీపిన్ని విషయంలో జోక్యం కలుగ చేసుకో వద్దని?”

“.....”

“చిన్నా పెద్ద లేకుండా, ఇష్టమొచ్చినట్లు ప్రేలడమేనా? నీపని నీవు చూచుకోక, యితర వాటితో, జోక్యమెందుకు పెట్టుకుంటావు?”

“కాదండీ! నాన్నగారూ నేను ప్రత్యక్షముగా చూచిన తరువాతనే, ఇట్లా ప్రవర్తించి అమర్యాద తేవ దని చెప్పాను. అంతేగాని...”

“చాలులే! నోరుమూసుకో! మీకాలేజిలో నుంచి ట్రాన్స్ ఫర్ స్ట్యూడెంట్ (టి. సి.) తెచ్చుకొని, విశాఖపట్టణంలో మీమేనమామ దగ్గరఉండి, చదువు కుంటే చదువుకో, లేకపోతే నీయిష్టమొచ్చినట్లు వెళ్లు. నీసంగతే తలపెట్టను. విశాఖపట్టణం వెళ్ళదల్చుకుంటే రేపే ప్రయాణానికి సిద్ధపడు...అంటూ విశ్వనాథం తండ్రికోపంతో లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.”

“ప్రక్కయింటి డాబామీద, గ్రామఫోను.”

“ఎంత నేర్చినా, ఎంత తెలిసినా, ఎంతవార లైనా కాంతదాసులే...”

“అనే త్యాగరాజ కీర్తనను, విశాల ప్రపంచము లోకి విసురుతోంది.”